

David Budria, un dels CDR detinguts: «No vam mantenir cap contacte amb Torra i Puigdemont»

L'activista de Sabadell, un dels dos detinguts el 23-S que després va quedar en llibertat, denuncia en la primera entrevista a un mitjà la creació d'un relat per fer que "les paraules independentista i terrorista vagin unides"

David Budria, durant l'entrevista amb NacióDigital. | Juanma Peláez

David Budria (Barcelona, 1981) és un dels nou activistes dels Comitès de Defensa de la República (CDR) detinguts per la Guàrdia Civil el 23 de setembre a Sabadell (<https://www.naciodigital.cat/noticia/187809/fiscalia/acusa/cdr/preparar/actes/terroristes/amb/finalitats/secessionistes>), en una operació pilotada per l'Audiència Nacional. Acusat de terrorisme, el van deixar en llibertat el mateix vespre. En una entrevista a **NacióDigital**, Budria repassa com van ser les detencions, assegura que les acusacions són "un muntatge polític" i apunta que els acusats són "els caps de turc" (<https://www.naciodigital.cat/latorredelpalau/noticia/70745>) d'una operació per criminalitzar l'independentisme.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=2wkNFLP7o2g>

Budria apunta que després d'onze dies, encara ho està "paint tot" i explica que el matí de la detenció va ser "una bogeria". Quan els agents de la Guàrdia Civil van entrar a casa, els van apuntar amb armes a ell, la seva companya -també detinguda i alliberada- i la seva filla adolescent. En el cas de Budria, l'advocada va arribar poca estona després de les detencions practicades per la Guàrdia Civil i considera que el tracte amb els agents va ser "correcte".

- Han passat ja onze dies des de l'entrada de la Guàrdia Civil a casa. Com es troben?

- Encara ho estem paint tot. A poc a poc estem intentant fer vida normal, tornar a la feina, perquè no ens queda una altra que seguir endavant.

- Com va ser el dia de la seva detenció?

- Una bogeria. Em vaig aixecar del llit d'un bot perquè amb els cops pensava que ens estaven entrant a robar, i li vaig dir a la meva companya que truqués els Mossos d'Esquadra. Quan ja tenia la porta a sobre va ser quan vaig sentir el crit de "Guàrdia Civil", però fins aquell moment jo no era conscient de qui volia entrar a casa. Van venir a l'habitació, i a mi em van apartar i emmanillar a la cuina i a la meva companya, la Clara, al menjador.

"A nosaltres no ens van preguntar res, es muntaven la pel·lícula i anaven buscant proves"

Després es va calmar tot una mica, tota l'estona estàvem emmanillats, i vam entrar en bucle demanant la nostra advocada. Teníem molt recent el tema de Lledoners, i l'advocada ja estava atenta pel que poguéssim passar. Fins que no va arribar l'advocada, vam fer els tràmits perquè la meva exparella s'endugués la meva filla. Quan ja va marxar, van començar l'escorcoll.

- Tot va passar amb l'advocada al davant?

- Sí, va ajudar molt que nosaltres de seguida diguéssim el nom de l'advocada, vam facilitar el telèfon a la secretària judicial, i no els va quedar una altra opció que esperar que vingués. Vam haver d'esperar mitja hora i va arribar volant. A nosaltres ens van tenir en una habitació separada, però l'advocada era davant en tot moment. Anaven trobant disc durs amb fotos familiars de quan la nena era petita, una caixa amb xapes i pins, records, un domàs amb el lema "Adri et volem a casa", i altres esdeveniments passats. Li feien fotos a un adhesiu d'Arran, o tot una sèrie de fotos al domàs, com si fos "jo què sé què". Van trobar coses que trobarien a casa d'una família normal.

Budria, un dels dos activistes detinguts el 23 de setembre i que després va quedar en llibertat Foto: Juanma Peláez

- Com va ser el tracte dels agents?

- Va ser correcte, com ha de ser. Ets innocent i tens uns drets que no es poden vulnerar, com sí que ha passat en el cas dels altres companys. A nosaltres no ens van preguntar res, es muntaven la pel·lícula i anaven buscant proves.

- Creuen que s'han vulnerat aquests drets?

- En el nostre cas entenem que no, vam entrar en bucle, i vam ser molt insistents demanant l'advocada, però el més important va ser que d'inici vam ser conscients que teníem dret a tenir una advocada. En el cas d'alguns altres companys, però, no ha estat així.

- Recorda a quina hora va entra la Guàrdia Civil a casa seva?

- Crec que eren les 5.30 hores quan piquen la porta.

- Quants anys té la seva filla i com va viure aquella situació?

- Ella té 14 anys. La van tractar correctament. Vam poder localitzar ràpidament la seva mare. La van ajudar a fer la motxilla, va anar al lavabo i la van ajudar amb tot el que va necessitar i se la va emportar molt de pressa. Ella està bé, està forta i orgullosa dels seus pares.

- Quants agents van entrar a casa seva?

- Quan entren no n'ets conscient. En aquell moment tenia molts agents a sobre, a la cuina... Vaig veure la casa plena d'agents i en el vídeo se'n compten uns quinze. Quan fan l'entrada i

t'il·luminen i fan el xou, és una situació, però després la cosa es tranquil·litza amb la policia judicial i amb l'advocada, fent l'escorcoll. Tot i que tens els agents de la Guàrdia Civil a casa en tot moment. Et sents com una violació perquè t'estan movent les teves coses buscant vés a saber què i trobant fotos familiars, pins i xapes.

- Els van arribar a apuntar amb armes?

- Sí, sí. Evidentment, quan van entrar, ens van encanonar. Tant a mi, com a la Clara, com a la meva filla.

"Quan van entrar, ens van encanonar. Tant a mi, com a la Clara, com a la meva filla"

- Ha comentat que van tancar finestres i persianes. Van poder sentir si hi havia gent a fora?

- No era conscient del que hi havia fora en cap moment. Fins que no veus les imatges per la televisió, no ets conscient del que hi havia a casa teva. Allà, estàs pensant en altres coses i el que tens el cap és amb què em passarà.

- Com va ser el trasllat fins a la caserna de Travessera de Gràcia?

- En tot moment vam estar emmanillats. Primer, de casa ens van portar amb els totterreny de la Guàrdia Civil al reconeixement mèdic en un CAP de Sant Andreu de la Barca i, després, amb vehicles sense logotip fins a Travessera de Gràcia.

Budria, amb els periodistes de NacióDigital Anna Mira, Albert Segura i Martí Urgell Foto: Juanma Peláez

- En quin moment se'ls comunica que no són els únics detinguts?

- Fins que no surto amb llibertat amb càrrecs, i no podem parlar tranquil·lament amb l'advocat, no sabem que hi ha set companys a Madrid. Quan ens ho van dir, ens va caure com un cubell d'aigua freda a sobre. Ens preguntàvem per què ells sí i nosaltres no. Sabem que forma part del seu relat i del que volen fer. A casa ens van aïllar, ens van tancar les finestres, ens van treure els mòbils i no teníem accés a Internet. Allà no saps si estàs sol o si hi ha més companys.

- Els van fer destrosses a casa? Les tenen quantificades?

- Hem fet llista del que es van emportar. No hi ha hagut destrosses com a tal. La porta sí, però vam fer una trucada als companys del CDR de Sabadell i en 48 hores teníem una porta nova.

"No sabem per què ens van detenir, hi ha un secret de sumari"

- Vostè està investigat pel cas dels "Nou de Lledoners"

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/187847/dos/dels/cdr/detinguts/formen/part/dels/nou/lledoners>) . Hi veu una relació directa amb aquest cas?

- No, no creiem que hi hagi una relació amb aquest cas. Però hi ha secret de sumari i no sabem res més. Potser algun diari de Madrid sí que ho sap. Al cap de 30 segons, quan et diuen que és la Guàrdia Civil, penses en Lledoners, però quan van dir el nom de la Clara i la van enviar a terra vam veure que era diferent.

- Per què creuen que els van detenir, doncs?

- No ho sabem, hi ha un secret de sumari. Els càrrecs ens el van llegir davant l'advocada, i l'únic càrrec que tenim és el de terrorisme.

- I, si estan acusats de terrorisme, com és que els han deixat sortir

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/187837/llibertat/dos/dels/detinguts/guardia/civil/vinculats/cdr>) ?

- És la pregunta, i la tenim al cap, però no la podem respondre perquè hi ha secret de sumari. S'han endut set companys a Madrid, a nosaltres dos ens han deixat lliures, a dos més van trigar hores fins a poder entrar en contacte amb el seu advocat. No ho entenem, i estem a l'espera d'anar a declarar a Madrid.

David Budria Foto: Juanma Peláez

- No van declarar davant la Guàrdia Civil.

- No, no vam declarar res, però entenem que ens haurem de posar a disposició del jutge per declarar. Com que estem esperant la citació, no ens preocupa anar-hi sinó el com ens vindran a buscar per anar a declarar. No sabem si serà via advocat o si vindran un dia a casa, però esperem que no torni a ser amb una puntada a la porta.

- Han tingut contacte amb la resta de detinguts?

- No, primer les famílies han de poder gestionar trobades, i els advocats. Si algú de dins ens ha de veure, ja veurem quan hi anem i com.

- I, amb Quim Torra o Carles Puigdemont, han mantingut alguna mena de contacte?

- No, ni abans ni després de la detenció.

"No només volen criminalitzar l'independentisme, també tothom qui vulgui anar en contra del poder establert, com moviments socials o plataformes contra desnonaments"

- Creu que s'està utilitzant el terrorisme per criminalitzar l'independentisme?

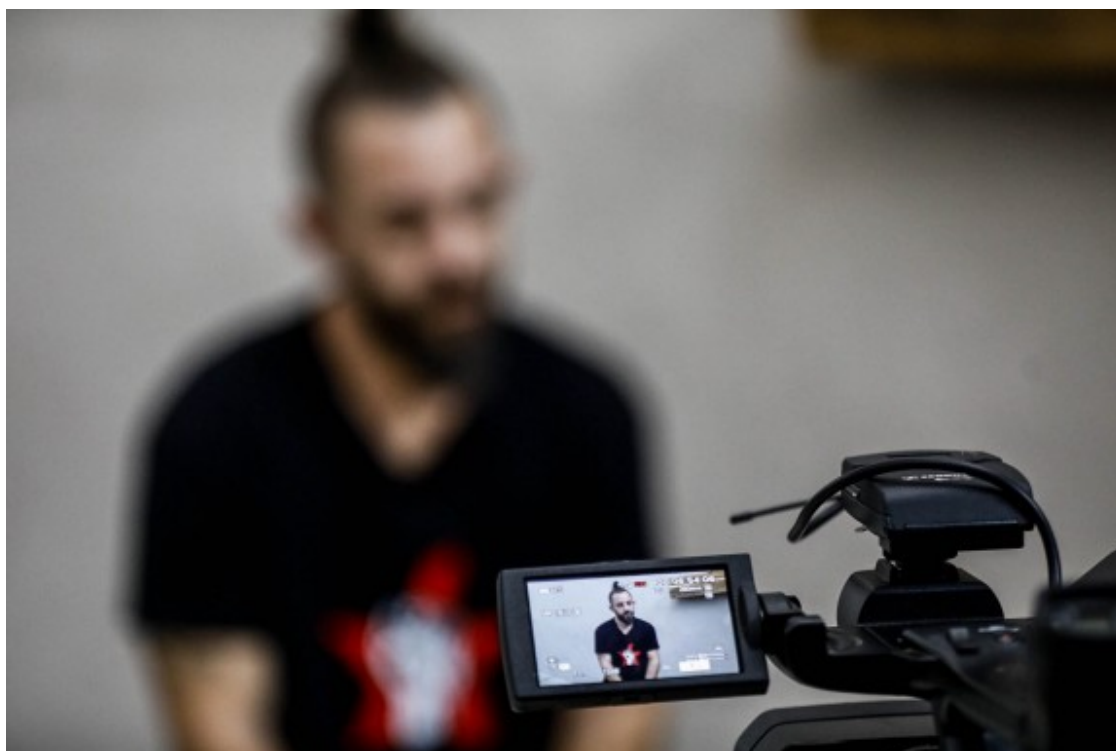
- No només l'independentisme, també tothom qui vulgui anar en contra del poder establert, com moviments socials o plataformes contra desnonaments. Qualsevol persona amb xip de dissidència o que vulgui dir el contrari a la cosa establerta, és objectiu. No volen que el poble es queixi, ens volen submeses i a casa.

- Les detencions tindran efectes en els CDR?

- Sí, segurament en les pròximes assemblees hi haurà més gent. La gent s'ha bolcat, no només en un cercle reduït d'amistats i família, sinó en un cercle més ampli. Tenim un grup de suport que són la canya, compromès, i la solidaritat de la gent en sentit econòmic i l'ajuda social rebuda ha estat desbordant.

- I pot generar por?

- Aquest xic de por és necessari. Ells ens volen atemorir i que ens quedem a casa, però hem de gestionar la por, la frase de "demà pots ser tu"; demà pot ser qualsevol, sigui independentista o no. Si interioritzes la frase, t'has de mullar i defensar les altres persones. El que no esperes és desbordar Sabadell, com dissabte passat, o que Alerta Solidària hagi de posar un número de compte perquè la gent volia ajudar.

David Budria és de Sabadell i integrant dels CDR Foto: Juanma Peláez

- Els ha canviat la manera de veure les coses?

- Evidentment. Els primers dies són de bogeria, després vas canviant situació, amb vida normal, però tens el cap a Madrid amb els companys, tens possibilitat que et tornin a picar la porta i anar

cap allà [a la presó] i aquesta incertesa no et deixa viure amb normalitat, però hem de ser conscients que és el que volen. Per tant, has d'intentar fer vida normal i que això no t'afecti perquè hem de tirar endavant.

- Creu que es poden repetir situacions com les del 23-S?

- No ho sabem. Hi ha secret de sumari, que es pot allargar sis mesos o més o poden aixecar-lo parcialment. De moment, no sabem si és una causa sola, si va arrelada a una altra.

"Tenim clar que som caps de turc de les seves jugades [...] Com que no som terroristes, no ens poden acusar de terroristes"

- La seva detenció, setmanes abans de la sentència de l'1-O al Tribunal Suprem, busca desmobilitzar l'independentisme?

- Sabem que hi ha coses que fa guanyar vots. No t'esperes mai això, però colpegen amb tot el que tenen per aturar la gent. No volen que gent es queixi, ja sigui per l'autodeterminació, per una sanitat o una escola en condicions. Tota la societat que vagi contra el que està establert, ells et donaran amb allò que tinguin.

- Considera els seus companys empresonats presos polítics?

- I tant. En majúscules. Clarament. Som conscients que tot això és un muntatge per intentar aturar qualsevol tipus de dissidència política. Som molt conscients des del moment quan a casa la Guàrdia Civil et llegeix els càrrecs i diu "*de la Audiencia Nacional por terrorismo*". Allà, sense saber res, aïllats a casa, a tu no et ve una altra imatge al cap que la careta del Cuixart, la Tamara, l'Adri, unes metxes que al final eren "*cordones de bambas*". Tenim clar que som caps de turc de les seves jugades. Evidentment, que tot és polític, que tots els motius són polítics i per això els nostres companys són presos polítics amb majúscules.

"Els nostres companys són presos polítics amb majúscules"

- Tenen l'esperança que les acusacions que se'ls imputa quedin en paper mullat?

- Esperem que així sigui perquè no som terroristes. No hi ha cap altra explicació. Com que no som terroristes no ens poden acusar de terroristes. Però, si al final queda en no-res, el temps que hagi estat a la presó no te'l torna ningú. Sabem que tot és una manipulació per un perquè polític. Ells volen muntar un relat perquè les paraules independentista i terrorista vagin unides. I nosaltres no ens queda una altra que demostrar-nos que no és així.